AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. AMBROSIUS AUTPERTUS
Mitte 12. Jh. Seite 22r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

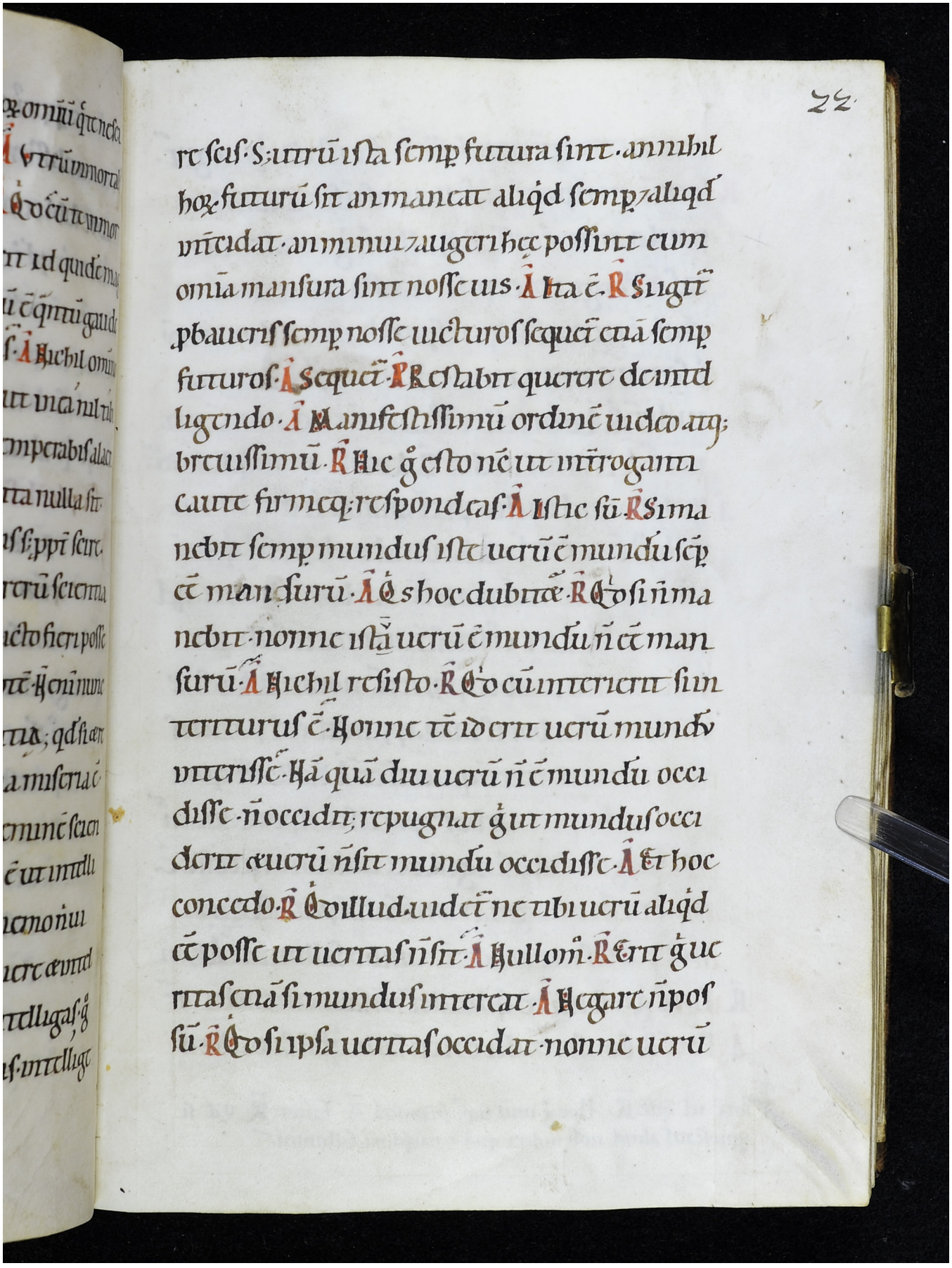

re scis. S; utrū ista semp futura sint. an nihil
hoꝝ futurū sit an maneat aliq̄d semp ⁊ aliq̄d
intercidat. an minui ⁊ augeri hec possint cum
omīa mansura sint nosse uis. A Ita ē. R Si igitur
pbaueris semp nosse uicturos sequetur etiā semp
futuros. A Sequetur. R Restabit querere de intel
ligendo. A Manifestissimū ordinē uideo atq;
breuissimū. R Hic ḡ esto nec ut interroganti
caute firmeq; respondeas. A Istic sū. R Si ma
nebit semp mundus iste uerū ē mundū sēp
ēē mansurū. A Q̄s hoc dubitaē. R Q̄o si n̄ ma
nebit. nonne ista uerū ē mundū n̄ ēē man
surū. A Nichil resisto. R Q̄o cū interierit si in
teriturus ē. Nonne tē id erit uerū mundū
interisse. Nā quā diu uerū n̄ ē mundū occi
disse. n̄ occidit; repugnat ḡ ut mundus occi
derit ⁊ uerū n̄ sit mundū occidisse. A Et hoc
concedo. R Q̄o illud uidetur ne tibi uerū aliq̄d
ēē posse ut ueritas n̄ sit. A Nullom̄. R Erit ḡ ue
ritas etiā si mundus intereat. A Negare n̄ pos
sū. R Q̄o si ipsa ueritas occidat. nonne uerū